

[Per Stig Møller]

ikke alle problemer. F.eks. er det en kendsgerning, at en af vores største eksportartikler har et meget lavt videnindhold og er ikke særlig videnintensiv – det er småkager.

Men da meget skal planlægges og styres gennem Folketinget og Folketingets beslutninger, skal vi i Folketinget være bedre til at se, hvor vi kan løfte os selv op for Danmark og erhvervslivet og forskningen, og hvor vi bedst kan støtte. Med os er det vel egentlig som med lægerne på Molières tid. Han sagde om lægerne: De kan ikke andet end lindre og trøste. Vores opgave er vel at lindre og løfte.

For bedre at kunne lindre og løfte har vi støttet os til OECD's kritik af vores måde at organisere forskningen på. Og denne anbefaling fra OECD har ført til, at vi nu har stillet forslag om Forskningspolitisk Råd.

Det er meget væsentligt, at man har et samspil mellem universitetssektorens og erhvervslivets forskning. Det har vi været meget inde på tidligere. Det behøver vi ikke at bruge mere tid på nu. Det er bl.a. noget, vi har lært af Miti i Japan, som vi selvfølgelig ikke kan overføre alt fra, men man kan da i hvert fald lære, at dér har man netop et sådant samspilsorgan, hvor man har en problembeskrivelse, man har en rådgivningsfunktion over for beslutningstagerne, og man har et sted, hvor man sætter mål. Ud fra denne målsætning kan man rådgive regering og Folketing om forskningens nyttiggørelse for samfundet både i den private og i den offentlige sektor, og man kan tage initiativer til udarbejdelse af forslag til løsning af aktuelle problemer og udredning af temaer. Det er ganske fortræffeligt, at vi får denne ændring via et forskningspolitisk råd, således at tingene bringes sammen og ressourcerne bruges bedst muligt, og jeg er enig med ministeren, der under den tidligere debat gav udtryk for, at han mente, vi skulle samle kræfterne mere. Det er jo temmelig absurd, at en hel del forskning foretages med for lave bevillinger, fordi de er spredt ud over for mange institutter og forskere ikke kan komme til at arbejde sammen.

Det næste er, at man prøver at gøre tingene mere tværfaglige, at man prøver at se tingene i sammenhæng, og det vil sige, at man indhenter et råd fra Forskningspolitisk Råd med henblik på en ny sammensætning af forskningsrådene og forhåbentlig en nedbringelse af deres antal. Det er jo rigtigt, som der står i bemærkningerne

side 5, at både det bioteknologiske forsknings- og udviklingsprogram og materialeforskningsprogrammer gennemføres på tværs af grænserne mellem de nuværende forskningsråd og grænserne mellem institutioner og fakulteter, og det drejer sig også om at få disse grænser fjernet og få mere sammenhæng i tingene, fordi viden opstår, hvor 2 ting, man ikke havde ventet kunne forenes, pludselig forenes.

Vi skal derfor hilse dette forslag velkommen og vil støtte det i udvalget.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil starte med den del, som jeg i hvert fald ikke kan tilslutte mig, og det er bemyndigelsen til ministeren til at sammenlægge en række forskningsråd. Det drejer sig især om det humanistiske og det samfundsvidenskabelige råd, som ministeren nu i sin fusionsiver vil fusionere, det drejer sig om det lægevidenskabelige, der skal lægges sammen med biologien til et biologisk forskningsråd i stik modstrid med den sundhedspolitik, som WHO har anbefalet Danmark, og det drejer sig om at lægge de øvrige naturfag og ingeniørfagene sammen. Dette kan vi ikke tilslutte os.

Nu kender jeg ministeren godt nok til at kunne sige, at når vi går imod nogle af hans ideer, uanset hvor ejendommelige de måtte være, beskyldes vi for konservatisme, der står for aldrig at ville lave noget om, men så vil jeg godt sige, at vi er villige til at se på rådsstrukturen; f.eks. mener jeg, at det lægevidenskabelige forskningsråd burde gøres til et sundhedsvidenskabeligt forskningsråd i overensstemmelse med vores almindelige sundhedspolitik, og jeg mener, at vi skal overveje at lave et miljøvidenskabeligt forskningsråd. Vi fik at vide, at et sådant havde de i Finland ud over de seks, vi har, og jeg har lige læst i avisen, at der er kommet en rapport. Den er ikke tilstillet udvalget endnu, men det kommer formodentlig. Ifølge aviserne er det en international anbefaling, at vi laver et sådant miljøpolitisk forskningsråd, så det er nok værd at overveje.

Omlægningen af bevillingssystemet i forskningsrådene kan jeg i det væsentlige tilslutte mig. Jeg har dog 2 bemærkninger, hvoraf den ene er, at det er godt nok, at de fleste midler bruges strategisk, men der skal også være plads til at støtte enkeltprojekter. Det gælder jo i et kollegialt system ganske uanset styrelseslov og